
Grigorij Grabovoj Petrovics

**Grigorij Grabovoj Szeretetről szóló tanítása
A világ megismerése a szereteten keresztül**

Szerzői szeminárium, amelyet Grigorij Petrovics Grabovoj
2003.október 06-i napon tartott meg



Grigorij Petrovics Grabovoj

**Grigorij Grabovoj Szeretetről szóló
tanítása
A világ megismerése a szereteten
keresztül**

Grigorij Grabovoj szemináriuma, amelyet 2003.október 6-
én tartott meg

2016

Grabovoj G.P.

Grigorij Grabovoj Szeretetről szóló tanítása

A világ megismerése a szereteten keresztül. Serbia: Grigorii Grabovoi PR KONSALTING TECHNOLOGIES OF ETERNAL DEVELOPMENT., – 2016. – 22 p.

Minden jog fenntartva. A könyv egyetlen része sem másolható, semmilyen formában, a szerzői jogok tulajdonosának írásos engedélye nélkül.

GRIGORI GRABOVOI®

© Грабовой Г.П.,2003

© Grabovoj G.P.,2003

© G.P. Grabovoj., Magyar

fordítás, 2015

ISBN

2003. október 6.

Még egyszer jó napot kívánok.

A mai szemináriumom témája a "Szeretetről" szóló tanításom. Az irányítás módszere abból áll, hogy a külső környező világ megismerését szolgáló elemek segítségével éppen a szeretetről szóló tudásunkat használjuk fel. Tehát valójában ez maga a szeretet által történő világ-megismerés módszere.

Ha ezt az irányítási folyamatot, amely a szeretet által történő irányítással kapcsolatos, önmagában figyeljük meg, akkor, mindenekelőtt, azt a helyzetet kell megvizsgálni, hogy a folyamatra egy olyan folyamatként kell tekinteni, amely nagyon világos és érthető, mivel a szeretet által történő irányítás az az, ami mindig világos és mindig érthető. És ha az irányítási struktúrát a szereteten keresztül vizsgáljuk, akkor elsősorban a világ státuszát vizsgáljuk, amely felénk közeledik, mert a szeretet is felénk tart.

Egy egyszerű példa, ha tovább szeretnénk fejleszteni a valahová tartó fizikai utazásunkat, és előttünk áll az megvizsgálandó szint, ahová el szeretnénk jutni. Akkor teljes nyugalommal meg lehet vizsgálni ezt a következő szintet, mint egy olyan szintet, ami fizikailag elérhető, tehát ahová már el lehet jutni. De el lehet küldeni a szeretet-sugarat, és akkor szellemi alapon megláthatjuk mindazt, ami ott található, de most a Szellem révén. Tehát nem úgy fogunk látni, mint amikor a fizikai látást vesszük igénybe, hanem a Szellem révén, ahol is a Szellem ugyanazt látja. Ugyanakkor ez nem lesz egy fizikai megjelenés vagy fizikai kép, hanem ez egyfajta az adott helyre koncentráló szellemi látás státusza lesz. Tehát az ott jelenlevő Isten a Szellemünknek az oda vezető utat nyitja meg.

És azt fogjuk látni, ami a szellemi megismerés szemszögéből szükséges. És ez a megismerés sokkal mélyebb is lehet. Tehát nincs szükség arra, hogy fizikailag is az adott helyen legyünk jelen, mert márt megismertük azt, ami ott van. És ha belejövünk ebbe a megismerésbe, akkor abszolút pontossággal láthatjuk azt is, hogy milyen az a hely valójában,

mert azt a helyet a szereteten keresztül látjuk. A szereteten keresztül történő hely-meglátás a hely pontos konfigurációjáról tanúskodik. És ha a szereteten keresztül látunk, akkor a struktúrában, a helystruktúra-határvonalakban, abban, ahol ez a hely található a környező világ szemszögéből nem hibázhatunk, mert a szeretet egy mindig teljesen egyértelmű pontos koordináta.

És ha ezt a szeretetet magunkra vetítjük, akkor látjuk a felénk tartó vagy a bennünk levő cselekvő Istent. Megláthatjuk akár a gondolatunk visszafelé történő haladását, vagyis a gondolkodásunk révén magunkhoz hívjuk Istent, de csak akkor, ha a szeretet, azaz a szeretet-kategóriák révén gondolkozunk. De alakíthatjuk a gondolatainkat úgy is, hogy a gondolatunk a szeretet tényleges hatása.

És ha áttérünk erre a szintre, akkor láthatjuk, hogy minden embernek van egy következő gondolata, és ez a következő gondolat az előző gondolatnak a szeretet hatása által megszületett gyermeke. Ha megnézzük azt, hogyan nő egy fa, akkor minden elem gyakorlatilag az előző résszel kerül érintkezésbe, tehát az egész emberi gondolkodást nagyon könnyű megvizsgálni e technológia révén, ahol minden következő gondolatnak megvan a pontos helye és a pontos ideje. És a szeretet hatásán keresztül meg lehet magyarázni az egész gondolkodási mechanizmust: kezdetétől fogva, azaz az ember megszervezésétől, a születéstől és az egész utána következő idő alatt. Ha Isten, az Egy Isten, vagy az Egy Isten fizikai testének szemszögéből vizsgáljuk meg ezt a szerkezetet, akkor látjuk, hogy ezek a gondolkodási struktúrák ez maga az ember. Tehát egy ember fizikai testét látjuk, amely valamilyen körülmények között tevékenykedik. Logikailag érthető, hogy az ember valamilyen cselekedetre vállalkozik, vagy először gondolkodik és utána cselekszik valamit. De ha valamilyen automatizált cselekedetre vállalkozik, ez akkor is az adott embertől jövő gyakorlati irányítás struktúrájának a része. Tehát a cselekmény végrehajtása az adott ember számára ismert belső struktúrák szintjén teljesül.

És ez a belső cselekedet, amely a struktúrától a

gondolkodásig ér, és az átgondolt emberi struktúra hatása egy ponton összetalálkozik, ennek köszönhetően láthatjuk az ember belső felépítését bemutató struktúráját. Most arra gondoltam, hogy hogyan vannak elrendezve a belső szervek. Ily módon diagnosztizálhatunk egy embert. Tehát az aktív szeretet, amelyet a gondolkodás folyamata és módja előtt a struktúrára küldtek el, az ember belső szerveit képezi. De hát a szeretet által, az isteni szeretet által teremtett belső szervek is folyamatosan aktívak. Ez is egy tevékenység/hatás.

És ha egy irányítást hajtunk végre az örök fejlődéssel, minden szervvel, személyiségünk minden szintjével kapcsolatosan, akkor annak az eredménye az ember fizikai teste, ami nem más, mint a gondolkodás szintje és természetesen az a szint is, amely megelőzi a gondolkodást. És a gondolkodás előtt van Isten szintje. És ha ebből a szintből indulunk ki annak kapcsán, hogy semmi, amit az ember tett, abszolút semmi, így az összes gondolat sem tud sehová sem eltűnni, akkor ez tényleg így van, mert nagyon átlátszó képet kapunk az ember iránt érzett isteni szeretet tekintetében. Ezért az ember Isten számára mindig nagyon nyitott, mert Isten az embert szereti. Erre egyszerű logika révén rá lehet jönni.

És ha ezt a struktúráját most a tőlünk jövő irányítási struktúráként elemezzük, akkor a világot a szereteten keresztül ismerjük meg és egyidejűleg az irányítási struktúra szeretetté alakul át. Mivel a szeretet egy magasabb fogalom, mint önmagában az irányítás. A szeretet körbeveszi a világot és az egész világ a szeretetre épül. Ha az irányítási struktúrával foglalkozunk, akkor csak egy kis részével szembesülünk, amit az adott pillanatban a Tudatunk érzékel. Egy egyszerű példa: adva van a szeretetre épülő végtelen mennyiségű világ-esemény, mi viszont valamilyen lokális struktúráját tudunk érzékelni és alkalmazni a megismerés és az irányítás érdekében. De a szeretetről szóló tanításom kontextusa értelmében nekünk azt a struktúráját kell alkalmazni, amely az élet hátterét jelenti, és ez maga a világ. Tehát a megismerés a valóság igazi szintjének a saját struktúrája révén zajlik, ami a

megismerésnek egy feszültséggel teli szintje, mert ugyanazt az eszközt kell használnunk, amiből az egész világ épül.

És ha igénybe vesszük ezt az eszközt, akkor képzeljük el a következő képet: felépül egy ház. Ahhoz, hogy a házat megismerjük, ugyanazokat az eszközöket kell használnunk, amiből az adott ház épült. Vajon ezt a házat hogyan építették fel? Hogyan dolgoztak rajta az ácsok, vagy valamilyen más szakemberek? Ha mi nem vagyunk szakemberek, akkor csak sejthetjük az egészet. Tehát, most alkalmazni kell egy olyan eszközt, amit Istentől kaptunk és ami nem más, mint a szeretet.

És most el lehet gondolkozni azon, hogy ő hogyan építette fel ezt a rendszert? Ennek fényében ismeretekhez jutunk hozzá hasonló módon ahhoz, ahogyan az ács vagy az asztalos, stb. Tehát azért kapunk tudást, mert egyáltalán foglalkozunk ezzel a kérdéssel. Persze, lehet logikailag is valamennyire értékelni és kijelenteni, hogy itt az ács valamit kiigazított, amott a gerendákat paszította össze, ha egy rönkházról van szó. A szereteten történő megismerés is így működik, ez mindenekelőtt a Teremtő tevékenysége, a Teremtő eredeti elgondolása. És amikor cselekszünk és a szereteten keresztül ismerkedünk a világgal, akkor elsősorban azzal ismerkedünk meg, amit a Teremtő adott azért, hogy helyesen járjunk el, vagyis megfelelő módon léphessünk be az adott házba. Utána a helyzet egyszerűsödik. És amikor belépünk ebbe a házba, tudjuk azt is, hogy ezt az ajtót az az ács azért készítette, hogy be lehessen azon menni, a másik viszont másmilyen célból készült, pl., hogy a kertből is be lehessen menni, de van egy másik bejárati ajtó is, hátrébb az egyik oldalon. És belépünk ezen az ajtón.

Ebből az következik, hogy a belső szint, mindaz, ami a házban történő élet érdekében jött létre, tehát az egész világ, amelyben az emberek magukhoz igazították a világot, többek között azáltal is, hogy gépeket fejlesztettek ki, de ennek ellenére ez az egész világ ez az, ami gyakorlatilag az élet-körülményeken belül található. De vannak még külső szerkezetek is, pl. a világegyetem Ebből a szempontból az

ember azt érzékel, amit érzékeln szeretne annak érdekében, hogy itt lakjon, másképpen szólva, azt szeretné érzékeln, hogy itt meleg van, hogy ez a ház lakható. stb. A szeretet mindenekelőtt az ember valódi kívánsága azt érzékeln, amit szeretne.

És ha az adott rendszeren belül a szeretetről, mint az általános szeretetről szóló gondolatot továbbfejlesszük, akkor láthatjuk azt is, hogy az ember célja az, hogy a szeretet általános megléte az a saját privát szintjévé váljon. Pl, azt szeretnénk, hogy a személyes szeretetünk érvényesüljön, mert konkrét embert szeretünk vagy szeretünk egy valamivel való foglalkozást, most a szeretetről szélesebb értelemben beszélek. olyan szeretetről, ami az ember egyik tevékenységi módja

De itt figyelembe kell venni az isteni tevékenység módját is, mert a kettő ugyanazon a szinten található. És ha ez önállóan és szabadon zajlik, akkor az ember megérti, hogy Isten a szeretet-szinten teljesen egyenes ismeretterjesztő csatornákat irányzott elő, mert elegendő egy egyszerű szembesülés az adott tevékenységgel érintett tárggyal, ami akár valamilyen munka is lehet. Mert a munka érzékelése is az Egy Istentől a szeretet struktúráján keresztül jövő törvény szerint zajlik, a világ szeretetből épül, ezért elsősorban ezeken a csatornákon, a Lelkünkkel, a szeretet útján érzékelünk

Ha egy tárgy, vagy valamilyen információs objektum a szeretet szintjén felénk halad, akkor ez képileg egy nagyon jól körvonalazható struktúra. A megjelenése az eszünkkel szinkronban levő munkaszintekként történik, ahol a külső valóság azért jelenik meg, hogy foglalkozzunk vele, ez egyfajta isteni ajánlat. Minden elem úgy épül fel, mint egy isteni ajánlat. Isten szeret minket, tehát az a szeretetéből alkotott ajánlatot.

És miért éppen ilyen, ebben a pillanatban? Ebben a pillanatban sok különböző fogalom létezik, pl., valamilyen helyen, valamilyen szinten régóta nem járt, de ha visszatér, akkor megérti, hogy a szeretet mindig és mindenhová elkísérte, tehát elviekben az állapota változatlan volt. Ezért az

emberek nincsenek eltávolodva egymástól, akármilyen messze is vannak egymástól, mert Isten által mindenkinek adott szeretet eredeti szintje közel van hozzá. Tehát a szeretet szintjén levő emberek a világ megértése szempontjából mindig közel állnak egymáshoz. És amikor azt mondjuk, hogy tulajdonképpen megérkeztünk, akkor ez azt jelenti, hogy csupán megmutattuk a fizikai valóság szintjét, lefixáltunk egy bizonyos helyet, amit Istentől kaptunk, de azt mi magunk tettük. Tehát egy bizonyos szintként nyilvánulunk meg, bizonyos dolgok felé haladva

Beszéltem már a megismerés szellemi szintjéről, dologról vagy a tér valamilyen területéről, amely felénk halad, de ha az ember fejlődik, akkor, ha megérkezett valahová, ő maga is elkezd haladni egy bizonyos tér felé, ahol van valaki, vagy ahová ő egyszerűen nagyon el szeretne jutni. Hát akkor, hol a különbség? Az első esetben az adott ember egy szellemi impulzust küld, amely utána az isteni struktúraként a Szellem szintjén jön vissza, a másodikban, maga az ember dönt arról, hogy a saját fizikai testét irányítsa.

Itt a különbség abban rejlik, hogy az első esetben Isten szellemi szintje biztosítja a Szellem számára az emberi képet, és az ember az Isteni Szellemben keresztül érzékeli a tudást, a másodikban a fizikailag megjelenített materiális világon keresztül az ember magába gyűjti a szellemi tudást, de akár a logikai tudást is. És ez egyfajta egységes sorba történő átvitel, hogy ezek az állapotok is egységessé váljanak érdemben meg kell érteni Istent, azaz hol van Ő, mi tart Felé és azt is, hogy Ő az, ami tőle jön! és hogy Ő mit tesz egyedül, többek között.

Tehát a szeretetről szóló tanításomban felvázoltam azt, hogy az ember cselekedete tartalmazza az itt nagyon erősen megjelenő isteni struktúrát az ember az isteni struktúrával kapcsolatos értelmezése szerint, sőt, az isteni struktúra itt még nagyobb mértékben jelenik meg, mert az igazság Isten abszolút struktúrája, amit az embernek folyamatosan kell megismerni.

És ha ezen belül az örök fejlődés, az örökkévalóság felé tartó saját fejlődésünkkel szembesülünk, akkor a szeretet

kritériuma mutatja azt, hogy az ember Isten képére és hasonlatosságára végtelen ideig haladhat előre. És ha képes arra, hogy magához vonzza a külső világ feléje történő mozgását anélkül, hogy máshol is jelen legyen, ez az irányítás, vagy a világról szóló tényleges tudás, amely többek között a fizikai testünk segítségével a világ vagy egy másik hely felé történő mozgás.

Ilyenkor jönnek létre a szellemi fejlődés együttműködési törvényei, azaz a Lélek fejlődése a megismerés szempontjából, vagy az együttműködési törvények a fizikai testünk és a saját Szellemünk, saját Lelkünk közötti együttműködés tekintetében, mert az ember előtt a végtelen fejlődésen belül végtelen számú feladat áll. Hogyan emeljük ki azt a szegmenst, amire most szükségünk van? Itt következő a helyzet, az adott szegmensnek a kiemelése az embertől származó külső eseményekben jelenlevő emberi szeretet, itt olyan eseményekről van szó, ahol az ember fizikailag jelen van, vagy éppen hiányzik. És ha ki tudjuk emelni ezt a két szintet, az egyiket magunknak személyesen, az érzékelésünknek, ha találunk valamilyen részeket a szívünkben, az eszünkben, a cselekedetünkben, akkor láthatjuk az Egy Istent, aki a szeretetben nyilvánul meg, ahol az ő privát szeretete maga az általános szeretet. Itt figyeljünk a definícióra. Az ő magán szeretete nem jelenti azt, hogy lokális jellege van a szeretetnek, hanem az logikailag általános és ténylegesen általános ezen a területen. Megmutattam azt is, hol van az ember szeretete, amely ugyanúgy általános, mint az Egy Isten szeretete, amikor ő cselekszik. S most tudatosan tettem hozzá azt, hogy cselekszik. Az Egy Isten cselekedete nem más, mint a világ fejlesztése, maga a Teremtés.

És ha tovább vizsgáljuk ezt a folyamatot, akkor látható, hogy ha valahol a végtelen jövőben meg szeretnénk kapni az általánosság státuszát, akkor az nem gond. Egyszerűen ki kell emelni a saját szeretetünk általánossági struktúráját az általános isteni szeretetben levő struktúrából. Ugyanakkor ez a kiemelés nem szabad, hogy kisebbértékű legyen. A kiemelésnek az alapvető státusza egy egyenértékűség. Hiszen

a szeretet az a kategória, ahol nem érvényesül a fogalmak szétválasztási folyamata Isten Szeretete és az Ember Szeretete ez az a szeretet, amely a világ-felépítés kategóriájával egyenlő.

És ahogyan már mondtam, ez egy módszer, amely csak egy kisebb és nagyon részleges fogalom az általános szeretet valódi struktúrája tekintetében. Tehát most a lokális rendszer részleges irányítási módszerével foglalkozunk. És ha értjük ezt a folyamatot, és azon belül azt, hogy a részleges feladat általános is lehet, akkor látjuk, hogy az egyéni ember is általános, sőt, örökkévaló jelleggel bír akkor, ha az egyik ember megszereti a másikat úgy, ahogyan Isten szeret. Ha megszeretünk egy másik embert, akkor örökkévalóvá válunk.

Vajon gondolkoztak e már azon, hogyan lehet úgy szeretni, ha csak egy részleges eszközzel rendelkezünk, hogyan használjuk ezt a tudást, vagy ezt a házat? Mert a házon kívül más eszközünk nincs, azon kívül, hogy elképzeléseink vannak arról, aki ezt a házat felépítette. Tehát a gondolkodás eleme a saját fejlődésünk struktúrája, amelyen belül hol az egyéni feladatból, hol pedig a lokális feladatból egy általánosot csinálnak. Ez a logika szempontjából érthető: a gondolat segítségével gyakorlatilag a szeretet szintjére extrapolálhatunk. Ugyanakkor mondhatjuk azt is, hogy a szeretet szintje az a cselekedet általi érintett logikai szint. A feladat az, hogy ezt a szeretettel végezzük. De hogyan ötvözzük a szeretetet logikával?

Nézzük meg, hogyan gondolkodik egy matematikus. Egy logikusan gondolkodó matematikus szereti a képleteket, nemde? Vagy általánosan absztrakt módon viszonyul hozzá. Tegyük fel. És is foglalkoztam a matematikával, de hát a képlet, az egyenlet, amit logikailag megvizsgálva azért találtak ki, hogy legyen valamilyen hatása. De a képlet, a lényegét tekintve, valamilyen akár hétköznapi, fizikai eredetű életjelenségből ered, és itt a szeretet egy ilyen hatás megnyilvánulása. Ahhoz, hogy a matematikát megértsük, elegendő a szeretet-sugár segítségével a világ a használhatósági rendszerrel kapcsolatos valódi hozzáállását átvilágítani, és itt kiemelném azt, hogy nem magán a

rendszeren van a hangsúly, hanem a rendszer használhatóságán. Az részletkérdés, hogy most matematikáról, fizikáról, biológiáról, stb. van-e szó. Ha megvizsgáljuk a rendszer használhatóságát valamilyen cselekedet tekintetében a szeretet szempontjai alapján, akkor kijelenthetjük, hogy az adott cselekedet egy olyan cselekedet, amely mindenekelőtt az örök fejlődést szolgálja. Pontosan ez az elem, és ez most teljesen egyértelműen kijelenthető, amely a szeretet-kategória cselekedetre kifejtett hatásának az alkalmazása az örök fejlődés hatását jelenti.

Lehetséges az is, hogy az adott cselekedet nem mindig egyértelműen nyilvánul meg. De ha azt mondjuk, hogy egy ember megszületett, ott már létezik a szeretet-kategória, és ebből világos az is, hogy az ember az örökkévaló fejlődés felé igyekszik. A kérdése csak az, hogy hogyan valósítsuk meg ezt a kategóriát? Az alkalmazás és a megvalósítás egyenlő a megértés szintjével, amely a gondolkodás intellektuális háttérében megy végbe. Ha éppen az eltávozott emberekről van szó, akkor ez mindenkinek a feltámasztást jelenti, mert ha valahol létezik az élet befejezési szintje, ebből az következik, hogy az általános szerkezetet adott esetben nem sikerül valóra váltani. Ha viszont a szerkezet meg nem valósított rendszerével van dolgunk, akkor teljes bizonyossággal nem beszélhetünk a teljes jövőbeli fejlődésről, mert a szeretet szemszögéből az összes struktúra örökkévaló. Tehát az eltávozottak részére ez a feltámasztást jelenti a szeretetről szóló tanításom értelmében, ha viszont a következő fejlődés szemszögéből indulunk ki, akkor itt az élő emberről van szó, akinek soha nem kell meghalni.

És ha ezt a struktúrát bármilyen szinttel rövidere zárjuk, akár növény, akár állat esetében, akkor látjuk, hogy az intellektuális szinten az állat az emberrel kialakított kapcsolat fázisa felé közeledik. Tehát, az állatoknak, a növényeknek rendelkezésükre állnak olyan intellektuális együttműködési rendszerek, amelyek lehetővé teszik a saját lakóhelyek megteremtését. És az ember nem fogja bántani az állatot, nem fogyasztja el, mint táplálékot, úgy viszonyul hozzá, mint

az egyik ember a másikhoz, és hagyja őt szabadon fejlődni.

A szereteten alapuló világ felépítése olyan, hogy a külső világ-fejlődés intellektuális fázisa lényegesebben megnöveli a sebességét. És amikor bevezetjük a szeretet által történő irányítást, azaz a szeretet által történő világ-megismerést, ahol a szeretet az irányítás szerepét tölti be, akkor nagyon komoly fejlődési bázist alkotunk miközben az objektum sérthetetlen marad. Mert nem kell szétszedni a házat ahhoz, hogy megértsük a felépítésének a módját. Elegendő ezen gondolkodni, vagy találkozni az áccsal, megnézni a műszaki rajzokat, találkozni az építésszel, megvizsgálni azt, hogy hogyan épült egyáltalán. Vagy elmehetünk egy következő, éppen épülő házhoz, és befejezhetjük azt, vagy megérthetjük azt, hogyan épül.

Tehát rombolásmentes, teremtői útból rengeteg van. Ez a szeretet által történő világ-fejlődésről szóló alaptörvény, amely szerint végtelen mennyiségű teremtői út keletkezik. És ezeknek az utaknak a megismerési módja is végtelen mennyiségű azzal a feltétellel, hogy minden egyes út csak személyesen és pontosan megismerhető. Tehát, nem kell feltétlenül keresni valahol valamit, valamilyen módszereket vagy fogásokat, sokszor elegendő elindulni egy konkrét úton és meglátni az Egy Istent, azaz meglátni azt, ahogyan ő osztja ezt a tudást.

Ezért amikor a szeretet által történő irányítási struktúrával dolgozunk, akkor látjuk, hogy az Egy Isten, aki rendelkezésünkre bocsátja a végtelen mennyiségű tudást, többek között a saját személyes tudásunkat, amely az Ő céljaival és feladataival van összekapcsolva. Ez gyakran a Szellem azonos feladatát képezi az Egy Istennel történő együttműködés és a szeretet által történő világ-megismerés elsősorban Lélek feladatának az elérése tekintetében.. Amikor a szeretetről szóló tanításomról beszélünk, akkor a Szellem mindenekelőtt a Lélek struktúrájának dolgozik, azaz bizonyos világ-folyamatokban történt megvalósítása érdekében jár el.

És ha a fejlődési szintre úgy tekintünk, mint a fizikai testtel való együttműködésre? Akkor ebben az esetben ennek

az együttműködésnek a megjelenése nagyon egyszerűen érvényesül: a fizikai test, mint a lélek egyik része adott esetben nyilvánvalóan megjelenik, hasonlóképpen, ahogyan a következő gondolat, azaz ez az előző gondolatnak a cselekedete/hatása, amely pontosan a szeretet-struktúrában van benne, a lélek a szeretetnek köszönhetően összekapcsolódik a fizikai testtel, amely mintha a lélekből származna, de most a szeretet vonalán.

És ha ilyen módon fogjuk fel a fizikai testet, akkor a testünkből áradó és az Istenhez vezető utunk nagyon egyszerű: ha a Lélek Istennel harmóniában van, akkor tudja, hogy melyek a feladatai, és azokat csinálja is. Talán nem azonnal, nem gyorsan, hanem a lehetőségeinek megfelelően, de csinálja. Ilyenkor láthatjuk a világ tényleges harmóniáját. És a világ a fizikai testünkből megnyílik előttünk, és a fizikai test úgy érzi magát, mintha a világ közepén lenne. És akkor ahhoz, hogy a földön járassunk, nem lesz szükség a gravitációra, hanem azért tudunk rajta járni, mert helyesen értjük a realitást. Sőt, és ha már itt járunk, akkor lesz körülöttünk oxigén, lesznek fák és lesz az életre alkalmas környezet.

És ilyen módon megértjük a világot, megértjük azt is, hogy Istennek miért egyszerű a valóság megteremtése. Ő érti a világ következő kontextusát, mert ő látja, hol van ebben a világban a szeretet. És ha ő valamilyen formákat tanulmányoz és a világ bizonyos formáitól, bizonyos konfigurációktól, molekuláktól a felé áradó szeretet látja, akkor látja azt is, hogy a teremtés egységes szintjét a végtelen jövőbe történő világfejlődés tekintetében az ember képe jelenti. E felé a kép felé igyekszik a szeretet is. Tehát a szeretet valamilyen mikrovilág, ami makrorendszeren keresztül az emberhez igyekszik egy fajta képként, vagy feladatként, nemde?

Ha ezekre a képekre a világ, az Isten irántunk érzett szeretetének első jeleként hangok formájában nézünk, akkor az összes bejövő információ nem más, mint a szeretet. És akkor látjuk azt is, hogy a saját megszervezésünk, a testünk felépítése nagyon sok tartalékkal bír, mert arra szánták, hogy a

test minden egyes eleme végtelenül gyorsan szervezze meg az összes következő szomszédos elemet. És ha belegondolunk ezekbe a fogalmakba, akkor megtaláljuk az egyik és a másik elem közötti együttműködési mechanizmust, és nagyon gyorsan regenerálhatjuk a testünket, gyakorlatilag azonnal, ha erre szükségünk van.

Ha a regeneráció szerepel a napirenden, akkor láthatjuk, hogy a cselekedeteink hatása alatt a többi ember is minket utánoz, sőt, azonnal utánoz. Hiszen Isten megteremtette az embereket, megteremtette nekik a világot, és az emberek rögtön utánozni kezdték Isten tetteit. Fel lehet tenni azt a kérdést, pl, honnan tudja az ember, hogyan kell inni? Honnan tudhatta azt, hogy oda kell menni a vízhez? Egyáltalában, honnan vette ezeket az alapismereteket vagy cselekedeteket? A legegyszerűbb logikai válasz, hogy ez a tudás egyenes kapcsolatban állt az emberrel. Tehát a víz és az ember elválaszthatatlanok voltak. Az ember ivott belőle, de nem közelítette meg, vagy evett valamilyen gyümölcsöt, de azokhoz sem ment oda. És ha világossá válik a világ ilyen státusza, akkor világos lesz az is, hogy az ember létezhet úgy is, hogy nem vesz magához táplálékot.

Es ha már a világ státuszával foglalkozunk olyan értelemben, hogy az az általános fejlődés státusza, akkor világos az is, hogy lehet egy olyan vidéki vagy fővárosi, akármilyen nagy fővárosból való ember is, aki ezt nem tudja, annak ellenére, hogy ugyanabban a nagy fővárosban rengeteg olyan ember is van, aki mindezeket tudja, de ő pl., egyedül nem tudja. És itt az örök fejlődés státusza értelmében történő teljes irányítás nem megy végbe, annak ellenére hogy az adott ember nem eszik, vagy nem iszik és közben teljesen normális fiziológiai állapotban van, mert Isten mindenkinek egy Egységes Szeretetet adott. Ő azt mindenkinek adta, és mindenkinek meg kell ismerni a világ e struktúráját. És tekintettel arra, hogy az Istentől jövő impulzus mindenki számára egyforma, ez azt is jelenti, hogy ha az egyik ember képes volt a megismerésre, akkor a másinak is feltétlenül meg kell ismerni, esetleg egy kicsit később, valamennyi idő

múlva.

Ezért a szeretetről szóló tanításom egyik szükséges követelménye úgy hangzik, hogy minden embernek el kell sajátítani az örök fejlődés struktúráját. Tekintettel arra, hogy többféle ember van, egyeseknek több idő szükséges a technológia megtanulásához, másoknak kevesebb, mert az embereknek sok más problémájuk is van. Tehát, ha a tanításom szellemében történő cselekedet az információ továbbítása, ami nem más, mint egy adott ember iránt érzett szeretet, akinek esetleg nincs is arról tudomása. Ez egy speciális technológia egy adott ember iránt érzett szeretet kinyilvánulása. Milyen módon fejezhetjük ezt ki? A technológia lehet logikus, tehát logikus általánosságba véve.

Pl., azon dolgozunk, hogy megmentünk valamilyen szegmenst vagy régiót egy makrokatasztrófától vagy lokális katasztrófától. De lényegében egyre megy, mert ez ugyanolyan egy adott ember iránt kinyilvánított szeretet, amiről esetleg nem is tudhatunk. De a tevékenységünk, munkánk eredményeképpen nyilvánvalóvá vagy láthatóvá válik az, ahogyan az Isten az emberi élet biztosítás érdekében a világot a szeretettel megteremtette. És ugyanakkor biztosította az ember számára az önálló fejlődési lehetőséget. Tehát, ha valakit megmentünk, akkor ez azt is jelenti, hogy ezt az embert megtanítottuk a további önálló teendőkre.

És ha ezt a valódi gondoskodást a tudás bemutatása útján tágítjuk, akkor az ember gyakorlatilag mindig szeretetben lesz, és ha szeretettel cselekszünk, akkor ez a megnyilvánulás, azaz a cselekvés a másoknak tanításának pillanata.

És ha úgy tekintünk egy-egy helyzetre, mint egy az emberiség számára globális helyzetre a cselekedeteink tekintetében, akkor itt van egy nagyon egyszerű nüansz az érzékelés szempontjából. Ez azzal kapcsolatos, hogy ha egyének vagyunk, akiknek feladataik vannak, akkor ezek a feladatok többek között az egész világ feladatai is, ennek ellenére önállóan járunk el, ha végrehajtottuk a makró megmentéssel kapcsolatos irányítást, akkor megmentettük az

embereket. Tehát kinyilvánítottuk a szeretet hatását. Ugyanakkor lehet személyesen is szeretni az adott embert, de ez elviekben nem függ össze egymással.

Ebből az következik, hogy minden cselekedetben jelen van az ugyanilyen körülmények között levő Egy Isten Fizikai teste, mert az Egy Isten Fizikai teste tulajdonképpen az ember teste és a szeretet tekintetében egyszerűen megértjük őt. Neki is ugyanolyan feladatai, problémái vannak, talán többet tesz az emberhez képest, de meg is mutatja, hogyan lehet megmenekülni.

És mondhatjuk azt is, hogy a szeretetben az egyenlőség szintjén, a konkrét ember iránt táplált szeretet szintjén kívül, létezik a cselekedet, sőt, a végső cselekedet szerinti egyenlőség szintje. Tehát, el lehet érni az örök életet, el lehet érni a fizikai test elpusztíthatatlanságát. És ha ilyenkor hatunk a személyes fejlődésünkre, pl, egy másik ember irán érzett szeretet céljából, akkor ilyenkor úgy járunk el, ahogyan az Egy Isten a szellemi fejlődése szempontjából. Ahol a konkrét ember iránt táplált szeretete nem egyenlő a mindenki iránt táplált szeretettel. A mindenki iránt táplált szeretet az általános, itt fontos az általánosság kiemelése, a konkrét ember iránt táplált szerelem az a konkrét ember iránt táplált szeretet. Sőt, Isten kiemelhet egy konkrét molekulát és szeretetet áraszthat, amelynek az ereje, a szellemi ereje az adott szintet tekintve megegyezik az adott molekula vagy atom szintjével.

Ha meg akarjuk érteni az emberrel való analógia értelmében, hogy egy másik ember hogyan látja az isteni cselekedeteket, akkor látjuk, hogy a konkrét ember iránt történő szeretet-kimutatás az egy részakcióban kifejezett általánosság jele. Az ember érezhet konkrét szeretetet egy művészeti alkotás vagy egy egyedi könyv iránt, és éppen az egyedi vonalak az általános háttérből történő kiemelése az, amit magunknak emelünk ki, mint a saját szeretetet felépítő vonala. Tehát az események szempontjából az ember építi és adja tovább az adott szinten a szeretetet a könyvnek, vagy bármelyik információs objektumnak. Tehát az egyéni háttér kiemelése egyfajta ember nevelő szint, bár az ember inkább

önnevelő.

Ezért ebben az esetben a következő irányításnak a végrehajtása ajánlott. Ha az önnevelés, önfejlődés elemét a következő cselekedet szintjére irányítjuk, akkor a kapott eredményt az önfejlődésnek köszönhetjük. Tehát a saját önnevelési struktúrában a szeretet-struktúra mentén történő mozgásról van szó. Ennek az eredménye az önfejlődési struktúra.

Technológiai szempontból ez úgy néz ki, hogyha rendelkezünk , pl, a saját fejlődésünk struktúrájával, azt azonnal le kell rögzíteni. Ugyanakkor megtehetjük azt is, hogy ebből a struktúrából egy végtelenül fejlett struktúrát csinálunk. És ha nem is folytatjuk az egészet tovább a saját fejlődésünknek köszönhetően meglesz az eredménye.

Megtehetjük azt is, hogy létrehozzuk a szeretet-tulajdonságain, az egyedi szeretet-tulajdonságain alapuló önbeállítás, önnevelés elemét. Tehát ki kell mutatni a szeretetet olyan információs objektumokban, amik iránt szeretetet érzünk, és akkor előtűnnek megjelennek bizonyos világító vonalak, amelyek sajátosan a külső világtól jövő hangvilla szerepet töltenek be. És a külső világból, mint prizmából érkező kommentek egy kanonikus hangolt rendszer, tehát az, hogy már mi irányítjuk a valóságot. Vagyis bármelyik a külső világból származó információ irányítással, irányításainkká válik, ha rá tudunk hangolódni bizonyos jelekre, az információs elemek egyedi jeleire, amelyek iránt szeretetet érzünk.

És ugyanígy jár el Isten is. Ő minden egyes elemet külön-külön megszeretett, számára az összes többi irányítható. Az analógia nagyon egyszerű: ha ezt az irányítást végezzük, akkor a cselekedetünk pillanatában az önnevelés fogalma az tulajdonképpen a belső fegyellemmel egyenlő, mert a szeretet fegyelmez, az ember mindig is azon van, hogy a szeretet struktúráját mind magának, mind a külső környező világnak valósítsa meg.

És igenis felelősségünk van a tetteinkért, ahol a fő kritérium az a saját szeretet elérése a szeretetett objektum

tekintetében. És ha ezt elérjük, akkor helyesen cselekszünk. Ha viszont nem, akkor ez a feladat mindig előttünk áll. Egyébként a szeretet elérésével kapcsolatos feladat mindig is az emberek előtt fog állni, az nem tűnik el.

Ezzel kapcsolatosan kijelenthető az, hogy az információban kiemelt objektum, amely iránt egy ember szeretetet érez, az az, ami mindig vele lesz, az maga Isten, az az isteni megnyilvánulás az ember belső világában, az érzelmek szintjén, a cselekedetek szintjén, pontosan azon a szinten, ahol a Lélek cselekszik. És ha elérjük ezt a szintet, ahol a Lélek cselekszik, akkor megérthetjük azt is, hogy a Lélek csak a szeretet kritériumai, az általánosság tényezője értelmében jár el. Ha képesek vagyunk valamilyen kérdés megoldására egyszerű műszaki megoldások alapján anélkül, hogy igénybe vennék a szeretet alapú cselekvést, akkor ezt a feladatot Isten vállalja el helyettünk. És ha önállóan cselekszünk – pedig Isten már felépítette a valóságot – akkor a valódi általános jellegű cselekvés közérvényű lesz nem csak nekünk, hanem Isten számára is. Tehát Isten látja, hogy a cselekedeteink személyes jellegűek és közérvényűek, ami nem más, mint a Lélek cselekedete a szeretet struktúrája értelmében, azaz egy olyan Léleké, amely a szeretet alapján jár el. A Lélek szeret minket.

És ha megértjük azt, hogy bármilyen külső, bonyolult, triviális, feszült esemény teljesen irányíthatóvá válik, akkor csupán egy irányítási szintet kell kialakítanunk úgy, mint egy matematikai feladatban. És minden más környezet is irányíthatóvá válik azért, mert a szívünkben ott van a szeretet, és a Lelkünkkel szeretünk és a Lelkünk is szeret.

De az az átmenet, amit szeret a Lelkünk, ez már a Szellem általi felismerés szintje, mert ez nem minden ember számára ugyanazt az érzést jelenti. Az emberek ebből a szempontból teljesen különbözőek, ezért más-más kinézettel rendelkeznek. A Szellem és a Lélek ez az a cselekedet, amely révén az ember Istenhez igyekszik. Az ember arculata az igyekezetnek a szintje. És ha benne vagyunk egy olyan struktúrában, hogy az egész világ egy egyenlő szeretet, akkor

megtalálhatjuk a saját utunkat, a fizikai arculatunkat, hiszen ez a mi utunk is. és ha az Isten szereti a fizikai megjelenésünket, akkor megszerethetnek minket mások is, nemde? É mi is megszerethetjük azt, akit akarunk.

Ez már egy másik kérdés, hogy ebben a végtelen információs szintben miért választunk olyan egyes helyzeteket, amelyekben konkrét embert szeretünk? Bár néha a szeretet objektuma akár egy könyv vagy egy könyvcselekmény is lehet. Vagy amikor utazunk, akkor beleszerethetünk valamilyen messze levő tájba. Mert az utazást szerető Lélek is szeretet. Ilyenkor benne vagyunk a struktúrában és pontosan a fizikai testünk, mint egyén, reprodukálja ezeket az egyedi helyzeteket. Ebben az esetben úgy cselekszünk, mint a Teremtő, és fontos kiemelni, hogy itt az analógia a cselekvő Egy Isten fizikai testére vonatkozik. Mert az Egy Isten fizikai testének csak egy paraméter a mérvadó, hogy többek között Ő minket szervez, tehát az Ő cselekedete az eredeti. És mi vagyunk az Ő eredeti cselekedetének az eredménye, amikor megszervezett minket, de a cselekedetek szempontjából lényegét tekintve egyformán cselekszünk. Tehát, egyforma eredményeket érhetünk el. Mondjuk, az örök fejlődés vagy valamilyen más eredmények érdekében.

És azért figyeljünk arra is, hogy a stratégiailag távol levő eredmények ténylegesen Istentől származnak. És időben minél messzebb van a teremtő eredmény, amelyre szükségünk van, annál tisztábban látható világ eredeti képe, amely a világ megszervezését előzi meg. A világ megszervezése a következő módon zajlik: adva van egy bizonyos mennyiségű esemény, amelyek az emberiségnek jól ismertek a jelen időben, mert van múlt és jelen idő. A jelen idő nagyon információdús és gyakran szorosan kapcsolódik a múlt eseményeihez, a távoli jövő viszont csak finoman kapcsolódik a jelen időhöz, sőt, a múlt időhöz is.

Vagyis a távoli jövő a szeretet általi megismerés struktúrája számára egy nagyon statikus szint. Ez ugyanolyan, mint most vagy a múltban, ahol a szeretet nem ismer határt.

És ezért a szeretet általi megismerés az a szint, amelyben a szeretet megnyitja a világot, a jövő világot. Ez logikus is, az ember szeretete megnyit valamilyen eseményeket vagy a saját jövőbeli fejlődési struktúrákat. Ez látható a megismerés optikai szintjén is, mivel Isten a jövőben rendelkezésre bocsátja az eredeti szintet a világ fejlődése érdekében. Isten mindig egyenlő lehetőségeket biztosít a következő fejlődés érdekében a fejlődési távolság kritériuma alapján.

És ha ebből indulunk ki, akkor mondhatjuk azt is, hogy az ember nem fog megöregedni. És ha megértjük ezt a technológiát, akkor kivihetjük a Lélek struktúrákat, a Lélek vonalunkat, a Lelkünk fényét arra a szintre, ahol Isten eredetileg a jövő világot alkotja. És akkor fiatalodhatunk, ez egyébként elég erős fiatalodási kritérium. És ha valamiféle betegséggel kapcsolatos kérdésünk van, az is megoldható a fiatalodással. Nem feltétlen a fiatalodás, mint valamilyen esztétikai hiba kijavítása a cél, bár olyan is van, hogy egyes emberek öregkorukra hiszik azt, hogy a külsejük tiszteletet követel. Akadémikusok között is találkoztam olyanokkal, akik azt mondták, hogy korai még a fiatalodás, mert hogy esztétikailag elégedettek a kinézetükkel, tetszik nekik, de azért megígérték azt is, hogy tíz-tizenöt év múlva a fiatalítási programnak nekikezdenek.

Tehát itt a kritériumok szintje nem egy esztétikai fogalom, mert az öregkornak is megvan a maga esztétikai szintje, hanem annak a megértése, hogy meg kell felelni az eredetileg valóságot teremtő Egy Isten fizikai testének. Ebből az következik, hogy az Egy Isten fizikai testének is folyamatosan fiatalodni kell, mert elérve az öregkort fiatalodásra lesz szüksége, vagy esetleg egy köztes állapotban van. Hiszen ha az ő fejlődése az emberéhez hasonló, akkor követnie kell az általános fejlődési szintet úgy, mint az ember. Tehát neki nem kell egy bizonyos kort elérni, legalább is az emberéhez hasonló, és a fiatalodási szintje sem kell, hogy disszonáns legyen ahhoz képest, hogy mások pedig ne fiatalodjanak.

Tehát ez a fiatalodási elem ez a jövőben levő világ fizikai

szintjének a megértése, ami mindenképpen egy általános elem. Ez hasonlít arra, mintha egy nemzet vagy egy nép vagy a föld teljes lakossága egy korú lenne egy olyan feltétellel, hogy mások még növekedésben vannak, akik még nem érték el ezt az átlagos kort. Ez lényegében a civilizáció jövőbeli fejlődése, és ha már ennek törvényjellege lesz a fejlődés szociális szintjén, akkor az emberek nyugodtan, rendszerszerűen fiatalodhatnak. Sőt, egy bizonyos szinten az öregedési gén működése is megszűnik, mert a kollektív tudat ezt már nem engedi. Elviekben olyan fogalom is létezik, hogy az ember a szeretet által megfiatalodott, ez a fogalom létezik a Tudat bizonyos szintjén is.

És ha megvizsgáljuk a következő fejlődési rendszert, mint olyan rendszert, amely mindenekelőtt a hatásmechanizmussal kapcsolatos, akkor az örök fejlődés szempontjából az valósul meg, hogy a fiatalodási elem az egyenlő a tartalékok, az erők, a végtelen fejlődés rendelkezésre álló elemmel azért, mert helyesen értjük a világ jövőben történő létrejöttét. Hiszen a szeretet az gyakran egy felépítmény, többek között a jövőnek a szerkezete. És ez a szerkezet lehet egyetemleges és egyidejűleg elmúlt.

Ezért a szeretetről szóló tanításomban, ahol a szeretet a megismerés eszköze, látható az, hogy a szereteten belül létezik egy olyan benne rögzült fogalom, mint az örök fiatalság. Ugyanerre a következtetésre jutunk az irányítás szociológiai tényezője révén.

Ezért önálló irányításként olyan irányítást kell elvégezni, hogy a kollektív irányítás segítségével az örökkévaló világból, az örökkévaló fiatalsgból magunkra kell irányítani ezt a aranyszínű fényt, az örökkévaló szeretet fényét. És akkor láthatjuk azt is, hogy a dolgaink rendkívül gyorsan rendeződnek, mégpedig úgy, hogy azokat semmi sem befolyásolhatja, mert a Szeretet a világ természetessége. És a világ is olyan lesz, hogy azt semmi sem befolyásolhatja, mert olyan, amilyen. És az a normális, hogy minden jól megy, egészségesek vagyunk, stb., igaz? Minden feladat megoldva. Ezennel befejezem a mai szemináriumot. Nagyon köszönöm

a figyelmüket.

**GRIGORII GRABOVOI PR KONSALTING
TECHNOLOGIES OF ETERNAL DEVELOPMENT**

<http://pr.grigori-grabovoi.world>